

Qait Bey, Aleksandrija (EG), eno od prizorišč noči dialogov.

© 1001 Actions for Dialogue

EVROPSKA SOSEDSKA POLITIKA:
CIVILNA DRUŽBA IN KULTURA

MOČ LJUDSTVA

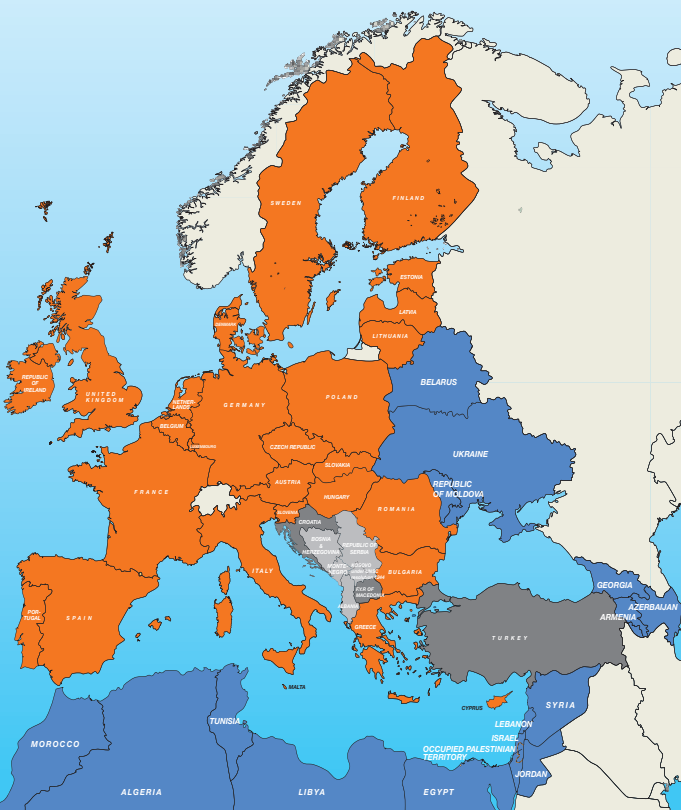
Evropska sosedna politika

ec.europa.eu/world/enp

Evropska komisija
Generalni direktorat
za zunanje odnose
B – 1049 Bruselj
enp-info@ec.europa.eu

NF-30-08-002-SL-D

- države članice EU
- partnerske države ENP
- kandidatke za članstvo v EU
- potencialne kandidatke za članstvo v EU

Sredozemske noči

22. maja 2008 je več tisoč ljudi po Evropi in Sredozemlju prišlo skupaj na noč zabave, glasbe, kulture in hrane.

Noč dialoga je skušala spodbuditi razumevanje in soobstoj s poudarjanjem skupne kulturne dediščine Sredozemske regije, »križišča civilizacij«. Javne debate, koncerti, festivali hrane in še veliko drugega, se je odvijalo v Aleksandriji, Carigradu, Barceloni, Bejrutu, Benetkah, Avignonu in drugih mestih in vaseh v 37 državah.

Na Siciliji, ki je bila talilni lonec sredozemske civilizacije, vključno z grško, rimsko, krščansko in islamsko, je bila noč dialoga v Palermu široka kulturna konverzacija. Vključevala je številne mednarodne seminarje, zbrala ljudi iz vse regije, da so razpravljali o kulturnem sobivanju, in večerje, kamor so bile povabljene tuje skupnosti, da so prišle in se pomešale s krajani.

Tisoč in eno kulturno srečanje

Noč je bila del širše pobude, 1001 dejanje za dialog, ki jo je začela fundacija Anne Lindh.

S to pobudo je fundacija skušala mobilizirati svoje omrežje organizacij civilne družbe, da bi se bojevali proti diskriminaciji, izzvali ekstremizem in pomagali ljudem ponovno odkriti njihove skupne korenine in dediščino.

»To je nedvomno naše najuspešnejše dejanje doslej,« ugotavlja Paul Walton iz fundacije. »Cilj je bil mobilizirati naše omrežje. V malo manj kot mesecu dni se je na severnih in južnih obalah Sredozemlja odvijalo več kot tisoč dejavnosti.

Enakost brez pridržkov

Jordanija se je zavezala načelu enakosti med spoloma in je podpisala Konvencijo o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk (CEDAW), vendar je ohranila nekatere pridržke.

Jordansko burno žensko gibanje se močno trudi, da bi prodrlo s popolno enakopravnostjo spolov. »Sprožili smo kampanjo s sloganom »enakost brez pridržkov,« pravi Leila Hamarneh iz Jordanske organizacije arabskih žensk (AWO).

Spol na dnevnem redu

Ta NVO se je s podporo EU pridružila silam drugih ženskih skupin, da bi dosegla napredek. Leta 2007 so na 39. seji odbora CEDAW predstavili prvo »dopolnilno poročilo« o Jordaniji.

Tudi koalicija je imela kampanjo proti domačemu nasilju in sprejet je bil zakon, ki je ženske izrecno zaščitil pred družinsko zlorabo.

Večina državljanov Evropske unije, kot je ugotovila nedavna raziskava, je naklonjena tesnejšemu sodelovanju s sosednjimi državami. Prepričani so, da lahko tesnejše vezi krepijo mir in demokracijo.

Prav to je tisto, za kar gre pri evropski sosedski politiki (ENP). Ta je bila razvita leta 2003/2004 s ciljem, da bi tesneje povezala razširjeno EU in sosede, in se pripravljala na konkretne ukrepe za podporo reformam in povečanje blaginje, za izboljšanje vsakdanjega življenja ljudi v našem sosedstvu.

Torej, kako to deluje? EU in vse njene sosede so se dogovorili o tem, kako bodo zgradili tesnejše odnose in podprli reforme v tri- do petletnem obdobju. Skupne zaveze so zapisane v tako imenovanih akcijskih načrtih. V okviru »Evropskega sosedskega in partnerskega instrumenta« (ENPI) je na voljo strokovno znanje in financiranje (skoraj 12 milijard € v času od 2007 do 2013) za pomoč pri posodobitvi in reformi.

Mladi Ukrajinki nagovarjata volivce, naj gredo na volitve.

Imane Masbahi

Pomoč navadnim ljudem

Družba uspeva, če ima zdravo ljudstvo, za katero je dobro poskrbljeno. NVO, dobrotelne ustanove, skupine aktivistov, kulturna in politična združenja, umetniške skupine, ustvarjalne enote in druge organizacije civilne družbe imajo pomembno vlogo pri spodbujanju dialoga v skupnosti in reševanju konfliktov.

Eno področje evropske sosedske politike je spodbujanje dialoga med ljudmi. To obsega vse od umetnosti do državljanskih svoboščin, od glasbenih festivalov do akademskih razprav. Srečanja in izmenjave, celo kadar povzročajo konflikte, pripomorejo k naši obogatitvi, razumevanju in sproščanju napetosti.

Na zaslону v vaši bližini

Imane Masbahi je edina ženska filmska distributerka v Maroku. Ker je študirala filmski scenarij in režijo v Egiptu, »Hollywoodu« arabskega sveta, je razvila strast do egiptovske kinematografije. Skoraj pred desetletjem je ustanovila majhno družbo, da bi razvila nišo za egiptovske filme v Maroku.

Čeprav je egiptovska kinematografija v Maroku zelo priljubljena, navadno pridejo v državo le najbolj komercialne produkcije in ljudje raje gledajo egiptovske filme doma kot v kinu. V filmski blagajni pa poleg maroških filmov vladata Hollywood in Bollywood.

»Konkurenca iz ZDA in Indije je prizadela distribucijo arabskih filmov,« pojasnjuje Masbahijeva. »In s tako množico piratskih filmov je še težje pritegniti občinstvo v kino, zlasti za resne filme.«

Velik uspeh v blagajni

Masbahijeva je bila kot majhna riba v velikem ribniku, poleg tega je tudi primanjkovalo sredstev za promocijo njenih filmov na tak način, kot lahko to počno distributerji ameriških in indijskih filmov, da ne omenjamo vse publicitete, ki jo dobijo v množičnih medijih. Zato je bil izziv promoviranja ostrih političnih dram še toliko težji.

S pomočjo avdiovizualnega programa Euromed, ki ga financira EU, je Masbahijevi uspelo dvigniti profil egiptovske kinematografije v Maroku. Lahko si je privoščila prave promocijske kampanje, ki so zajele zunanje velike pajo, tiskane medije in celo televizijo.

In izplačalo se je. Njena zadnja ponudba, egiptovska politična satira o korupciji, je imela izrazito polne blagajne in najvišje kazalce največje maroške kinematografske verige v celem četrtletju.

© Galyna Andrushko

Pridružite se celuloidni karavani

Karavane so tisočletja nosile po Sredozemlju ljudi, blago, zamisli in kulturo. Karavana evro-arabske kinematografije je prinesla to starodavno tradicijo v 21. stoletje in od leta 2006 s podporo avdiovizualnega programa Euromed prenaša filme sem in tja med obema regijama.

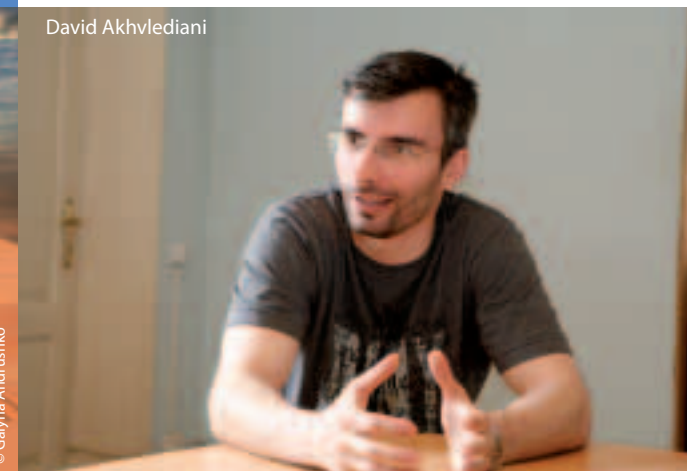
Redno prireja kinematografske dogodke v različnih mestih sredozemske regije in arabskega sveta in skuša spodbujati kulturni dialog prek umetnosti filmske produkcije. Leta 2008 se je karavana ustavila v Parizu in gostila ženske režiserke iz arabskega sveta.

Skupne točke v razdeljeni regiji

»Ljudje, ki živijo v različnih regijah Kavkaza, presenetljivo malo vedo drug o drugem,« razlaga Salla Nazarenko iz Inštituta za poročanje o vojni in miru (IWPR). »Zato je pomembno, da se novinarjem omogoči, da potujejo in poročajo o dogodkih iz prve roke.«

Ta potreba po spodbujanju večje ozaveščenosti in ravnotežja je vodila IWPR in EU, da sta ustanovila Vsekavkaško novinarsko omrežje (CCJN). »Veliko več je tem, ki novinarje povezujejo, kot tistih, ki jih razdvajajo. S pomočjo CCJN se novinarji strokovno razvijajo, poleg tega pa so prek dialoga in uravnoveženega poročanja vključeni v gradnjo ljudskega zaupanja.«

David Akhvediani

Sveže perspektive

David Akhvediani, mlad novinar pri neodvisnem gruzijskem dnevniku *Resonanz*, čuti, da mu je vključitev v CCJN omogočila, da vidi širšo sliko. »Vedno se kaj novega naučim,« pravi, »na primer dejstvo, da so, v nasprotju s splošnim gruzijskim prepričanjem, v Armeniji manjšine.«

»Moje poročanje se je spremenilo na bolje. Dejstva temeljiteje preverjam in uporabljam več virov, da dobim mnogovrstno perspektivo,« pravi Akhvediani.